

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoEk/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213218812
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7213218812.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v exekučnej veci oprávneného: RECLAIM, a. s., so sídlom Staromestská 3, Bratislava, IČO: 46 076 760, zast. HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 7803/9, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti povinným: 1. Metal York, s.r.o., so sídlom Werferova 2582/1, Košice, IČO: 36 651 524, 2. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, C., 3. D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, B. C. F., vedenej súdnou exekútorkou JUDr. Barborou Božíkovou Ághovou, Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Jaskovský rad 79, pod sp. zn. EX 2050/13, o vymoženie 89.193,69 EUR s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 09.02.2023, č.k. 38Er/2327/2013-38

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví exekúciu zastavil.
2. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie dňa 11.07.2013 domáhal u pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kaducha vykonania exekúcie voči povinným za účelom vymoženia svojej pohľadávky, a to na základe exekučného titulu – zmenkového platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava V, č.k. 1 Zm 557/2011-62 zo dňa 30.05.2012. Dňa 08.08.2013 doručil súdny exekútor súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe ktorej mu súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 22.08.2013. Dňa 26.01.2016 oprávnený doručil súdu prvej inštancie doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa ust. § 243f Exekučného poriadku.
3. S poukazom na § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 3, 5 a 6 Exekučného poriadku súd konštatoval, že lehota na doplnenie návrhu oprávneného (podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku) začala plynúť deň po uverejnení zákona v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, t.j. dňa 24.12.2015 a uplynula dňa 22.01.2016. Novelizované znenie Exekučného poriadku určilo oprávnenému povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v začatých exekúciách, v ktorých sa uplatňuje nárok zo zmenky. V zmysle ust. § 243f ods. 1 v spojení s ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku bol oprávnený povinný predložiť súdu do 22.01.2016 doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, a to spolu s pripojenými listinnými dôkazmi.
4. Súd prvej inštancie následne poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 774/2016-7 zo dňa 27.10.2016, v ktorom ústavný súd konštatoval, že ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo

vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku). S prihliadnutím na uvedené uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky súd prvej inštancie prijal záver, že doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie mal oprávnený doručiť v lehote do 22.01.2016 priamo na súd. Ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku je kogentného charakteru a v prípade jeho nedodržania to má obligatórne za následok zastavenie exekúcie podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku. Právnym následkom konania oprávneného, kedy doplnený návrh bol postúpený na súd po lehote ustanovenej zákonom, je nutnosť konštatovania súdu o tom, že návrh na vykonanie exekúcie nebol doplnený v lehote podľa ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku a súd tak nemal inú možnosť ako exekúciu podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastaviť.

5. Vo vzťahu k poučeniu o opravných prostriedkoch súd doplnil, že z dikcie ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP. Exekučný poriadok nemá vlastnú právnu úpravu odvolacieho konania, preto sa v exekučnom konaní aplikuje právna úprava obsiahnutá v ust. § 355 a nasl. CSP, pričom podľa ust. § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Taxatívny výpočet uznesení je obsiahnutý v ust. § 357 CSP. Pri zastavení exekúcie podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučný poriadok odvolanie nepripúšťa, preto v zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP platí, že odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné. O trovách exekúcie si súd vymienil rozhodnúť samostatným uznesením.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Oprávnený sa domnieval, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Oprávnený nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že proti jeho rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné, pričom poukázal na § 357 písm. a) CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania. K vecnej nesprávosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že návrh na vykonanie exekúcie doplnil až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Zdôraznil, že lehota na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie vedenej na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou do 30 dní od účinnosti zákona, ktorý novelizoval Exekučný poriadok, teda do 22.01.2016, je lehotou procesnou. Jej plynutie sa spravuje podľa v tom čase účinného Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie podaním označeným ako „Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku“, ktoré odovzdal na prepravu dňa 22.01.2016. Ako dôkaz o tom predložil súdu kópiu hromadného podacieho hárku zo dňa 22.01.2016. Z uvedeného mal za to, že si týmto splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku včas a exekučný súd nesprávne predmetnú exekúciu zastavil. Záverom považoval za potrebné zdôrazniť, že povinní nie sú spotrebiteľmi a ich vzťah s oprávneným je založený Zmluvou o kontokorentnom úvere č. 0313/07/8553 zo dňa 11.06.2007 zabezpečenou blankozmenkou vystavenou povinným v 1. rade. Táto zmenka bola avalovaná povinnými v 2. a 3. rade ako spoločníkmi a konateľmi povinného v 1. rade. Z uvedených dôvodov sa nemá tento vzťah posudzovať podľa predpisov o spotrebiteľskom práve.

8. Povinní ani súdna exekútorka sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

10. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

11. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

12. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak to povaha vecí nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

13. Odvolací súd z obsahu spisu súdu prvej inštancie zistil, že exekučné konanie proti povinným sa začalo dňa 30.07.2013, kedy bol u pôvodného súdneho exekútora podaný návrh na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v konaní je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, č.k. 1Zm 577/2011-62 zo dňa 30.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným voči povinnému v 1. rade dňa 15.06.2012 a povinným v 2. a 3. rade dňa 11.06.2012. Uvedený zmenkový platobný rozkaz ukladal povinným spoločne a nerozdielne zaplatiť právnenému predchodcovi oprávneného (Československá obchodná banka, a.s.) sumu 89.193,69 EUR spolu s 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy od 28.11.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu a náhradu trov konania. Dňa 22.08.2013 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie.

14. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

15. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

16. Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

17. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

18. V zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, zákonodarca stanovil oprávnenému v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie.

19. Oprávnenému tak „ex lege“ (zákonom č. 438/2015 Z. z.) vznikla povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie (aj v prípade, že došlo k udeleniu poverenia na vykonanie exekúcie), ktorá smeruje proti povinnému - fyzickej osobe, bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o podnikateľský subjekt, o rozhodujúce skutočnosti, ktoré sa týkajú vlastného vzťahu s povinným a tieto tvrdenia preukázať. V prípade, že rozhodnutie, ktoré predstavuje exekučný titul (nezávisle od povahy rozhodnutia alebo subjektu, ktorý ho vydal) bolo vydané v spotrebiteľskom spore (vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou) a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom, vzniká súdu v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku povinnosť takúto exekúciu zastaviť.

20. Zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku, bol schválený dňa 15.12.2015 a vyhlásený dňa 23.12.2015, pričom účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia, teda dňa 23.12.2015. Oprávnený tak bol povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v lehote 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016. V danom prípade ide o lehotu procesnú a preto pre jej zachovanie stačilo v zmysle § 121 ods. 5 CSP (resp. v tom čase účinnom § 57 ods. 3 O.s.p.) v posledný deň lehoty podanie (doplnenie návrhu na vykonanie

exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku) odovzdať orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, napr. na pošte.

21. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že na čl. 18 je zažurnalizované podanie oprávneného zo dňa 22.01.2016 – Doplňenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, s pečiatkou súdu o potvrdení doručenia podania súdu dňa 26.01.2016. Z podanej pečiatky súdu však nie je zrejmé, či toto podanie bol doručené súdu osobne (keďže na ňom chýba označenie o podaní osobne) alebo poštou (keďže na ňom chýba označenie o pripojení obálky resp. za podaním sa obálka nenachádza).

22. Oprávnený k odvolaniu pripojil podací hárok z pošty s označením odosielateľa Havel, Holásek & Partners s.r.o. advokátska kancelária a tvrdil, že obsahom zásielky RP31702714SK, podanej dňa 22.01.2016, adresovanej Okresnému súdu Košice II, označenej ako Doplňenie exe 1031610 (sp. zn. exekučnej veci u oprávneného, tak ako vyplýva aj z návrhu na vykonanie exekúcie), bolo Doplňenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a to aj k sp. zn. 38Er/2327/2013.

23. Z pečiatky na podaní, zo samotného podania, ani z podacieho hárku na pošte tak nie je bez pochybnosti preukázané, že doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 v spojení s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku bolo súdu doručené (resp. odovzdané orgánu, ktorý je povinný ho doručiť) v zákonnej lehote, t.j. najneskôr do 22.01.2016.

24. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.06.2018, sp. zn. 3 Cdo 14/2018, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že pre záver o nespĺnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení; nespĺnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností. Ak súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (III. ÚS 331/04, III. ÚS 249/08, IV. ÚS 379/08).

25. S poukazom na uvedené a v súlade s citovaným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nebolo mimo rozumných pochybností preukázané, že podanie oprávneného, ktorým doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie, bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty, t.j. po 22.01.2016, keďže v prípade jeho podania na pošte v tento deň by lehota zachovaná bola. Iba samotná pečiatka súdu o prijatí podania dňa 26.01.2016 bez ďalšieho nepreukazuje, že podanie bolo doručené po zákonom stanovenej lehote. Záver súdu prvej inštancie o tom, že v danom prípade boli splnené podmienky pre zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku pre nedoplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, tak nemožno považovať za správny.

26. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil odvolaním napadnuté uznesenie a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

27. Úlohou súdu prvej inštancie preto v ďalšom konaní vzhľadom na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným zo dňa 22.01.2016 bude opätovne posúdiť, či uzavretá zmluva medzi účastníkmi konania je alebo nie je spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd dospeje k záveru, že spotrebiteľskou zmluvou je, tak bude jeho úlohou posúdiť, či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré nebolo v základnom konaní zmenkovým súdom prihladené (prípadne nebolo prihladené na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom) a v prípade, ak súd dospeje k záveru, že takéto neprijateľné zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa existujú, je povinný posúdiť kvantifikovateľnosť a oddeliteľnosť jednotlivých nárokov, ktoré sú svojou povahou neprijateľné, a preto sa im súdna ochrana nemôže poskytnúť (uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6CoE/5/2022-84 zo dňa 04.05.2022). Až následne je oprávnený rozhodnúť o zastavení exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku resp. v prípade ak nebude daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), rozhodne súd o pokračovaní exekúcie v zmysle § 243f ods. 6 Exekučného poriadku.

28. Pokiaľ ide o prípustnosť odvolania proti uzneseniu o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.

II. ÚS 511/2022-42 zo dňa 15.03.2023. V tomto konaní sa sťažovateľ ústavnou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Košice – okolie a Krajského súdu v Košiciach. K porušeniu týchto práv malo dôjsť tým, že Okresný súd Košice – okolie exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, keďže oprávnený nedoplnil návrh na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v zákonom stanovenej lehote, t.j. do 22.01.2016. Sťažovateľ proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že odvolanie odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Odvolací súd bol názoru, že ani Civilný sporový poriadok ani Exekučný poriadok voči rozhodnutiu o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku odvolanie nepripúšťa. Ústavný súd však v náleze konštatoval, že podľa § 357 písm. a) CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, pričom táto osobitná konštrukcia prípustnosti odvolania sa vzťahuje aj na zastavenie exekučného konania a nie je správny výklad, podľa ktorého sa mal použiť § 355 ods. 2 CSP. Uznesenie okresného súdu je rozhodnutím súdu prvej inštancie o zastavení konania a na tom, že proti nemu je prípustné odvolanie, nemení nič ani to, že ide o uznesenie v exekučnom konaní, keďže od 01. júla 2016 niet takej normy, podľa ktorej odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní, ak Exekučný poriadok neustanovuje inak. Ústavný súd tak uzavrel, že vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu bolo možné podať odvolanie, ktoré je prípustné, sťažovateľ túto možnosť aj využil a krajský súd bol povinný toto odvolanie prijať a následne z hľadiska uplatnenej odvolacej argumentácie preskúmať.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).